

73. Et jævnt og muntært, virksomt Liv paa Jord.

Andantino con moto.

Ludv. M. Lindemann.

mf

1. Et jævnt og muntært, virksomt Liv paa Jord som det, jeg vil-de ej med Konger
Op - kla - ret Gang i æd - le Fæ-dres Spor med li - ge Værdig-hed i Borg og

p

byt - te,
Hyt - te, Med Ø - jet, som det skab - tes him - mel-vendt, lys -

vaagent for alt skønt og stort her - ne - - den, men med de dy - be Længsler

vel - be - kjendt kun fyl - dest-gjort af Glans fra E - vig - he - den.

2. Et saadant Liv jeg ønskede al min Æt
Og pønsede paa med Flid at forberede,
Og naar min Sjæl blev af sin Grublen træt,
Den hviled sig ved Fader vor at bede.
Da følte jeg den Trøst af Sandheds Aand,
At Lykken svæver over Urtegaarden,
Naar Støvet lægges i sin Skabers Haand,
Og al Ting ventes i Naturens Orden.

3. Kun Spiren frisk og grøn i tidlig Vaar,
Og Blomsterfloret i den varme Sommer,
Da Modenhed i Møde Planten gaar,
Og fryder med sin Frugt, naar Høsten kommer!
Om kort, om langt blev Løbebanen spændt:
Den er til Folkegavn, den er til Grøde;
Som godt begyndt, er Dagen godt fuldendt,
Og lige liflig er dens Aftenrøde.

N. F. S. Grundtvig.

74. Fanø, o Fanø, ak hvor er du skøn!

Allegretto.

(Af „Slægtningene“)

Henriette Nielsen.

f Pigerne:

1. Fan - ø, o Fan - ø, ak hvor er du skøn!
Hvid er din Strand - bred, din Bøl - ge saa grøn;